ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ιδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰδιοκτησία—Διεύθυνσις: ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ Γεροκωστοπούλου 50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία 360 ΔΡ.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » 20 ΔΟΛ.

Κοινωνικά

Ἡ δις ΒΑΣΩ ΛΑΓΑΡΗ, μοδίστα, ἐπανελθοῦσα ἐξ Ἀθηνῶν ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της.

Ἰατροί

Ὁ παιδίατρος κ. Ν. ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ἀνεχώρησε εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

***

ΣΠΥΥΡΙΔΩΝ ΚΙΤΣΑΡΑΣ φυματιολόγος Γ. ἰατρὸς Σανατορίου «Σωτηρία», τ. Δ)ντὴς Σανατορίου Τριπόλεως, τ. Δ)ντὴς Σανατορίου καὶ Ἀντιφυματικοῦ Ἰατρείου Πατρῶν. Ἀκτῖνες Χ. Νοσήματα πνευμόνων—βρόγχων. Χειρουργικαὶ θεραπεῖαι. Πλατεῖα Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ἀριθ. 23, τηλέφ. 20—65. Ἄποροι δωρεὰν πρωϊνὰς ὥρας.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ἰατρὸς δερματολόγος—ἀφροδισιολόγος, Βότση20, Τηλ. 20—14. Ἀποτρίχωσις προσώπου ριζικὴ δι' ἠλεκτρομηχανημάτων, θεραπεία κοινῆς ἀκμῆς, πανάδων-ριτίγων, τριχοπτώσεως, πιτυριάσεως, μασάζ προσώπου δι' ἀκτίνων MASTER—VIOLE. Ἀκτῖνες ULTRA--VIOLET.

***

Ο ἰατρὸς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ἀριστοῦχος ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκ παιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 5ᾳ, Τηλ. 21—81 Πτωχοὶ κ αὶ ἠσφαλισμένοι ΙΚΑ Τρίτη καὶ Πέμπτη 4—5 μ. μ. δωρεάν

***

Νέον ἀκτινολογικὸν ἐργαστήριον, τελειότατα ἀκτινολογικαὶ ἐγκαταστάσεις νεωτάτου τύπου, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΗΜ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, ἰατροῦ εἰδικοῦ ἀκτινολόγου—ἀκτινοθεραπευτοῦ, ἀκτινοσκοπήσεις, ἀκτινογραφίαι σεριογραφίαι, τομογραφίαι κλπ. Ἐργαστήρια Μαιζῶνος 52, Τηλέφ. 27—31 (ἀκριβῶς ἔναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), οἰκία Μαιζῶνος 6, Τηλ. 36—65.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος κ. ΔΗΜ. ΠΟΥΝΤΖΑΣ ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ἐπιστημονικοῦ ταξιδίου του.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, μετεκπαιδευθεὶς ἐν Βιέννῃ, Γερμανίᾳ, Ἐλβετίᾳ, δέχεται καὶ χειρουργεῖ ἐν τῇ κλινικῇ του, ὁδὸς Μαιζῶνος 12 (ἔναντι Ἀρσακείου), Τηλ. 37—47.

***

Μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον ΑΡΙΑΔΝΗΣ ΑΠΕΡΓΗ, Ἁγίου Νικολάου 62, τηλ. 32—22.

***

Ὁ δερματολόγος—ἀφροδισιολόγος ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ ΚΑΤΣΑΜΠΙΑΣ μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βούρβαχη 8 (πλατεῖα Γεωργίου Α' 30), τηλ. 23—77. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (θεραπεία ὑπερτριχώσεως προσώπου δι' ὑπερβραχέων κυμάτων, νεανικῆς ἀκμῆς, πανάδων, τριχοπτώσεων, νσημάτων κεφαλῆς, ὀνύχων κλπ. ΥΠΕΡΙΩΔΕΙΣ ΑΚΤΙΝΕΣ, ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ (ἀνικανότης κλπ.).

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος. Ἐπὶ ὀκταετίαν ἰατρὸς καὶ ἐπιμελητὴς τῆς παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν. Δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του Ρήγα Φεραίου 68, Τηλ. 33—92.

***

Ὁ ἰατρὸς ΚΩΝΣΤ. Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, πνευμονικὰ νοσήματα, ἀκτῖνες Χ. τέως Δ)ντὴς κλινικῆς νοσοκομείου «Σωτηρία» καὶ Δ)ντὴς τοῦ Σανατορίου «Ζωοδόχος Πηγὴ» Μελισσίων, Δ)ντὴς τοῦ Σανατορίου Πατρῶν «Ἅγιος Ἀνδρέας». Δέχεται Κανάρη 29.

****

Ἡ ἰατρὸς ΑΙΜΙΛΙΑ ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετέφερε τὸ μικροβιολογικὸν καὶ βιοχημικὸν ἐργαστήριόν της Καραϊσκάκη—Παντανάσσης 76. Ὧραι ἐργασίας 9—1.

***

Ἰατρὸς ΓΡΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ. Εἰδικὸς φυματιολόγος. Νοσήματα πνευμονικὰ—στηθικά. Ἀκτῖνες Χ. Δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθαν Διάκου ἀριθ. 30 καθ' ἑκάστην, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλ. 35—53.

***

Ὁ ὀδοντίατρος κ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΚΟΥΡΑΣ, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ρήγα Φεραίου 93, τηλ. 30—55.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΗΣΑΝΘΑΚΗΣ χειροῦργος—ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του, πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀριθ. 9, τηλ. 35—65

***

Ὁ κ. Π. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ, ὀδοντίατρος, ἐπανελθὼν δέχεται Ἑρμοῦ 51 Τηλ. 23—41.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἰατρείῳ του Κορίνθου305, Τηλ. 35—12.

***

Ἡ ὀδοντίατρος ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — ΖΗΝΟΖΗ δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου 33 ὀδοντιατρεῖον της, Τηλ. 30—94.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΔΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Καραϊσκάκη 118 (παλαιὰ κλινικὴ κ. κ. Πουρναρᾶ—Κατσίγη), Τηλ. 33—02.

***

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ἐργαστήρια

Τηλέφωνα Ἐπείγουσης Ἀνάγκης

Πυροσβεστεῖον	25—61
»	25—62
Α' Βοήθειαι	39—55
»	23—86
Δ. Νοσοκομεῖον	26—98
Ἀστυν. Δ)σις	28—35
Γεν. Ἀσφάλεια	28—80
«Γλαῦκος» βλάβαι	25—22

Θέματα

Αἴγλη: Σήμερον 2—12 «Ὁμορφιὲς τῆς νύχτας».

Ἄστυ: Σήμερον 4—12 «Ὁ Αἰχμάλωτος τῆς Ζέντα» ἔγχρωμον.

Ἰντεάλ: Σήμερον 4—7—10—1 «Κβὸ Βάντις».

Πάνθεον: Σήμερον 5—8 ἕως 12 «Κβὸ Βάντις».

Ρέξ: Σήμερον 4—12 «Ἀξέχαστα χρόνια».

Τιτάνια: Σήμερον 4—12 «Ἀρουραῖοι τῆς Ἐρήμου».

ΚΩΝΣΤ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ἰατροῦ — εἰδικοῦ ἀκτινολόγου, Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου, Τηλ. 32—72.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΤΑΚΗΣ Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Μπιζανίου 2 (ἔναντι Πυροσβεστείου), Τηλέφωνον 39—30.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΟΛΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, εἰδικὸς παιδίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σαχτούρη ἀριθ. 55 ἰατρεῖον του καθ' ἑκάστην.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Μαιζῶνος 130, τηλ. 37—89.

***

Ὁ ὀδοντίατρος κ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΒΑΓΕΝΑΣ, ἐπανελθών, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του, ἀριθ. τηλ. 35—14.

***

Ἐργαστήριον ἐλευθέρων σπουδῶν Κοπτικῆς—Ραπτικῆς ὁδὸς ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ, ἔτος ἱδρύσεως 1938, ὁδὸς Κανακάρη 95. Ἀναλαμβάνει ὑπευθύνως τὴν τελείαν ἐκμάθησιν γεωμετρικῆς κοπτικῆς ἐντὸς διμήνου διὰ κάθε γραμματισμένο ἢ ἀγράμματο κορίτσι. Ἀναλαμβάνει καὶ οἰκοτρόφους καὶ πλισσάρισμα ὅλα τὰ μεγέθη καὶ ντύσιμο κουμβιῶν σὲ χαμηλὲς τιμές. Τηλέφωνον 34—00.

ΜΗΧΑΝΟΤΡΟΧΕΙΟΝ
(ΠΡΩΗΝ ΚΛΙΑΤΗ)
ΔΗΜ. ΒΟΤΣΗ 21

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν τῶν Πατρῶν καὶ περιχώρων ὅτι ὁ τεχνίτης κοπτικῶν ἐργαλείων
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΜΠΟΛΙΤΗΣ
ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἐπισκευὴν καινουργῶν λεπίδων ψαλίδων καὶ πάσης φύσεως τροχίσματα κοπτικῶν ἐργαλείων.

ΙΡΙΣ
Mobiloil
Τὸ προϊόν ποὺ δίδει φτερὰ στὴ μηχανή!
ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ
ΑΠΟΡΡΥΠΑΝΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΟΝ
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ SOCONY-VACUUM

ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΑ

Παρασκευάζομεν εἰς τὸ κατάστημά μας πάσης φύσεως ἐλαιοχρώματα. Ἐπίσης, πωλοῦμεν τσίγκους, νέφτια, κατράμια, πίσσα, πινέλα κλπ. Ὅλα τὰ ἐλαιοχρώματά μας εἶναι χημικῶς καθαρά. Ὅποιος ἔχει ἀμφιβολίαν, ἂς τὰ ἐξετάση εἰς τὸ χημεῖον μὲ ἰδικά μου ἔξοδα. Μηχανικοί, ἐργολάβοι, ἐλαιοχρωματισταί, ἰδιοκτῆται οἰκιῶν ἐπισκεφθῆτε με διὰ τὸ συμφέρον σας. Εἶμαι ὁ φθηνότερος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΜΜ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 92 (ΜΑΡΚΑΤΟ) — ΠΑΤΡΑΙ

Ἡ φιλολογική μας Σελίς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκου Παπαδημητρίου — Γιάννη Καραλῆ

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

«Τὸ γένος βουλιαγμένο μὲς
[στὸν αἰῶνα
νὰ λυτρωθεῖ μονάχο του μπο-
[ρεῖ.
Μὰ νὰ ξυπνήσει πρέπει ἡ πλέ-
[ρια Μνήμη
βαθειά του, ἀδάμαστη καὶ
[τρομερή.
»Κανεὶς δὲ θὰ ξεφύγει τὴ γεν-
νιά του!
Τὸ βάρος της θὰ σπάσει, ὥς
[τὴ στιγμὴ
ποὺ βγαίνοντας ἀπὸ τὴ λη-
[σμονιά του
«τὸ φῶς ποὺ πιὰ δὲ στέκουν
[δισταγμοί,
. . . . . .
τ ς ζωῆς θὲ νὰ ντυθεῖ τὴν
[πανοπλία,
κα' μ' ἀκέραιο τὸν ἅγιο σκε-
[λετὸ
τῶν περασμένων, θὰ στηθεῖ
[στὴ γῆ του
μὲ τὸ κεφάλι ἀλύγιστο κι'
[ὀρτό!»

(Ἀπὸ τὰ Χωρικὰ τῆς Σίβυλλας: ὁ Ὄρθιος Σκοπός)

Ἐλέγαμε: ἕνα Μαραθῶνα ἀκόμα! Ἐλέγαμε: μιὰ Σαλαμίνα ἀκόμα! Ἐλέγαμε: ἀκόμα ἕνα Εἰκοσιένα! Καὶ ἦρτες τέλος Σύ, Μητέρα—Μέρα, ὁποὺ ἀγκάλιασες κι' ἀνύψωσες ὁλόκληρα τὰ περασμένα στὲν ἀνώτατο λυτρωτικὸ σκοπό τους, στὲν ὑπέρτατό τους ἠθικὲν Ἱστορικὸ Ρυθμό!

Ὦ δικαίωση ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν ἀγώνων! Ὦ ὕψιστη ἠθικὴ στροφὴ μέσα στὸ χάος ὁλόκληρου τοῦ Κόσμου! Καὶ μαζί, ὦ γιγάντια, πλέρια ἱστορικὴ καταβολή, ἀπὸ τὴν ὁποία, Νικητές, οἱ Ἕλληνες, θὰ ξεκινήσουμε αὔριο, πρωτοπόροι τῆς πνευματικῆς ἀνάπλασης ὁλόκληρης τῆς γῆς.

Ὦ Μέρα—Μάννα, ποὺ μᾶς ἔσπασες ἀκέραια κι' ὥς τὸ ὕστατο, ὅλα τὰ κρυφὰ ἐσωτερικὰ δεσμά μας! Ὦ κοσμοϊστορικὴ Ἐλευθερία, τόσο βαθειὰ λαχταρισμένη! Νὰ Σε! Σὲ κατέχουμε! Σὲ νιώθουμε! Σὲ θέλουμε!

Καὶ θὰ νὰ Σὲ κρατήσουμε ὅλοι, στὸ τεράστιο ὕψος ποὺ μᾶς φανερώθηκες ἀπ' τὰ χαράμματα τῶν Εἰκοσιοχτὼ τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1940, κι' ὥς μὲ τὴ συντέλεια τῶν αἰώνων, εἴτε ζήσουμε, εἴτε αὔριο ποὺ θὰ φέγγεις πάνω ἀπ' ὅλο τὸν πλανήτη τὸ γιγάντιο φῶς Σου, θὰ βρισκόμαστε στὰ σπλάχνα Σου, ὦ Μητέρα, ἀθάνατοι νεκροί!

5 τοῦ Νοέμβρη 1940, Ἀθήνα

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

Τὸ Πνευματικὸ «ΟΧΙ»

ΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΛΥΡΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα, κείνη ποὺ ἐνέπνευσε κάποτε τὸν Ὅμηρο γιὰ νὰ τραγουδήσει τὸ πάρσιμο τῆς Τροίας καὶ πολλοὺς αἰῶνες ἀργότερα τὸν Σολωμὸ γιὰ νὰ θρηνήσει τοὺς Ἐλεύθερους Πολιορκημένους τοῦ Μεσολογγιοῦ, δὲν στάθηκε φειδωλὴ καὶ γιὰ τοὺς ὑμνητὲς τοῦ Ἀλβανικοῦ Ἔπους. Ἄξιοι μαχητὲς τῆς Πατρίδας τους κι' οἱ ποιητές μας, ὅσοι εἶχαν τὴν τύχη νὰ ἀκούσουν τὸ βροντόφωνο σάλπισμα τῆς 28 Ὀκτωβρίου, τίναξαν στὸν ἀέρα γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὰ ἐθνικὰ βούκινα καὶ τραγούδησαν τὴν Μεγάλη Ἡμέρα τῆς θυσίας καὶ τοῦ αἵματος. Ἀπὸ τὸ ποιητικὸ χρονικὸ τῆς Ἀλβανικῆς Ἐποποιΐας, δημοσιεύουμε πιὸ κάτω ἕνα ἐκλεκτὸ λυρικὸ ἀπάνθισμα:

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ «Ἆσμα ἡρωϊκὸ καὶ πένθιμο γιὰ τὸν χαμένο ἀνθυπολοχαγὸ τῆς Ἀλβανίας» τοῦ κ. Ὀδυσσέα Ἐλύτη ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ «Τετράδιο», Σεπτέμβριος 1945].

Ἦταν γενναῖο παιδί·
Μὲ τὰ θαμπόχρυσα κουμπιὰ
[καὶ τὸ πιστόλι του
Μὲ τὸν ἀέρα τοῦ ἄντρα στὴν
[περπατηξιά
Καὶ μὲ τὸ κρᾶνος του, γυα-
[λιστερὸ σημαδι
(Φτάσανε τόσο εὔκολα μέσ'
[στὸ μυαλὸ
Ποὺ δὲν ἐγνώρισε κακὸ ποτέ
του)
Μὲ τοὺς στρατιῶτες του ζερ-
[βὰ—δεξιὰ
Καὶ τὴν ἐκδίκηση τῆς ἀδι-
[κίας μπροστά του
—Φωτιὰ στὴν ἄνομη φωτιά!—
Μὲ τὸ αἷμα πάνω ἀπὸ τὰ
[φρύδια
Τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας
[βροντήξανε
Ὕστερα λυῶσαν χιόνι νὰ ξε-
[πλύνουν
Τὸ κορμί του, σιωπηλὸ ναυά-
[γιο τῆς αὐγῆς
Καὶ τὸ στόμα του, μικρὲ
[πουλὶ ἀκελαΐδιστο
Καὶ τα χέρια του, ἀνοιχτὲς
[πλατεῖες τῆς ἐρημίας
Βρόντηξαν τὰ βουνὰ τῆς
[Ἀλβανίας
Δὲν ἔκλαψαν
Γιατὶ νὰ κλάψουν
Ἦταν γενναῖο παιδί!

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ποίημα «28 Ὀκτωβρίου» τοῦ ἀλησμόνητου ποιητῆ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ Σωτήρη Σκίπη].

Λαοὶ τῆς γῆς τοὺς τρόμουσσας τ' ἀπελπισμένα δάκρυά σας, τὰ πένθη τῶν ψυχῶν σας σα-
[ματῆστε...
Εἶμαι ἡ Εἰκοστὴ Ὀγδόη Ὀ-
[κτωβρίου.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ποίημα «Στρατὸς Εἰρήνης» τοῦ πεθαμένου πιὰ θρησκευτικοῦ μας ποιητῆ Γ. Βερίτη, ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ Ἀθάνατο Ἔπος τῆς Ἀλβανίας].

Ξαναπαίρνοντας στὰ χέρια
τοῦ φωτὸς τὴν ἅγια δᾶδα,
ἂς χτίσουμε ὅλοι τραγουδῶν-
[τας
τὴν καινούργια μας Ἑλλάδα.

Γ. ΒΕΡΙΤΗΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ποίημα «Πίνδος» τοῦ κ. Στέλιου Σπεράντσα, ἐμπνευσμένο ἀπὸ τοὺς αἱματηροὺς καὶ νικηφόρους ἀγῶνες τοῦ στρατοῦ μας στὶς ἀπάτητες κορφὲς τῆς Πίνδου].

Μάνα Ἑλλάδα, δική σου μιὰ
[σάλπιγγα ἠχεῖ,
λὲς ἀκόμα, στῆς Πίνδου μιὰ
[κόχη,
στοὺς καιροὺς νὰ θυμίζῃ, γε-
[μᾶτο ψυχή,
τὸ τρανὸ ποὺ ξεστόμισες
["ΟΧΙ".

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ λυρικὸ ποίημα «Ξανανθίσαν τὰ κλωνάρια» τοῦ κ. Σπυρ. Παναγιωτοπούλου, ἐμπνευσμένο κι' αὐτὸ ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τῆς 28 Ὀκτωβρίου].

Τῆς δάφνης ξανανθίσαν τα
[κλωνάρια
ἀπάνω στῆς Ἠπείρου τὶς
[πλαγιές,
τὰ νέα γιὰ νὰ στολίσουν παλ-
[ληκάρια,
ποὺ ἀπ' ὅλες τῆς Ἑλλάδας
[τὶς μεριὲς
τραβοῦν μ' ὁρμή, μὲ θάρρος
[καὶ μ' ἐλπίδα
γιὰ νὰ δοξάσουν τὴν γλυκειὰ
[Πατρίδα.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ μεγάλο συνθετικὸ ποίημα «Σάλπισμα» τοῦ γνωστοῦ ποιητῆ κ. Τάκη Μπαρλᾶ γιὰ τὴ μεγάλη μας ἐθνικὴ ἐπέτειο].

Ἡλιογραμμένα ἀστράφτουνε
[τῆς δόξας τὰ σημάδια
Μέσ' στῆς ἀβύσσου τάφεγγα
[καὶ τάναυγα σκοτάδια
στ' ἄστρα σωρὸς σωριάζονται,
[τῆς δόξας τὰ σημάδια
'Ηλιογραμμενα ἀστράφτουνε,
σα νέα ποὺ σκάνε ἀστέρια,
Μὲσ' στῆς ἀβύσσου τάφεγγα
[καὶ τάναυγα σκοτάδια.

ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 40-41

Η ΠΟΙΗΣΗ

Οἱ μεγάλες ἡρωϊκὲς πράξεις καὶ ἡ μεγάλη Τέχνη βαδίζουν πάντα μαζί, ἔχουν ἕνα κοινὸ ὁδοιπορικὸ ἀνάμεσα στὴν ἀκατάλυτη ἱστορία τῶν λαῶν καὶ τῶν ὁμαδικῶν κινητοποιήσεων. Καὶ γιὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ λόγο, τὸ χρέος τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κάθε πνευματικοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἴτε λέγεται ποιητὴς καὶ πεζογράφος εἴτε καλλιτέχνης καὶ διανοούμενος, εἶνε κι' αὐτὸ μεγάλο κι' ἐπιτακτικό: Νὰ προπαρασκευάσει πνευματικὰ τὴν ἐποχή του γιὰ τὴ Μεγάλη Στιγμὴ καὶ στερνὰ ὅταν διαλυθοῦν οἱ καπνοὶ τῶν ἐρειπίων καὶ στερέψουν οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων, νὰ κλείσει μέσα του τὸ νόημα τούτης τῆς Στιγμῆς καὶ νὰ τὴν δώσει στὸν κόσμο σὰν βίωμα ἄξιας καλλιτεχνικῆς δημιουργίας.

Πολλοὶ ἦσαν οἱ πνευματικοὶ στρατιῶτες τῆς Ἑλλάδας ποὺ χαν τὴν τύχη νὰ δώσουν τὸ παρόν στὸ ἐθνεγερτήριο σάλπισμα τῆς Ἀλβανικῆς ἐκστρατείας. Πολέμησαν κι' αὐτοὶ τὸ ἴδιο ἡρωϊκὰ καὶ γενναιόψυχα πλάϊ στὸν Ἑλληνικὸ Λαό, πότισαν μὲ τὸν ἱδρῶτα καὶ τὸ αἷμα τῆς καρδιᾶς τους τὰ φαράγγια καὶ τίς κορφὲς τῆς Ἠπειρωτικῆς γῆς κι' ὅταν γονατισμένοι ἀπὸ τὶς πολυάριθμες ὀρδὲς δυὸ αὐτοκρατοριῶν πῆραν τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, ἦσαν ξανὰ περήφανοι καὶ ἀκατάβλητοι γιὰ τὶς συμφορὲς ποὺ θ' ἀκολουθοῦσαν τὰ χρόνια τὰ κατοπινά.

Ἔτσι, στὸν ἀπολογισμὸ τοῦ αἵματος καὶ τῆς θυσίας ποὺ γίνεται σήμερα, οἱ ἐργάτες τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων παίρνουν μιὰ θέση τιμητικὴ καὶ ξέχωρη. Στὸν πνευματικὸ ὅμως ἀπολογισμὸ τούτου τοῦ ἀγῶνα: Μὲ θλίψη πρέπει νὰ ὁμολογηθεῖ ὅτι στάθηκε φτωχὸς καὶ στὴν ποίηση τουλάχιστο δίχως καμιὰ συναίσθηση εὐθύνης καὶ χρέους. Ἡ 23 Ὀκτωβρίου στάθηκε μιὰ μόνη στιγμὴ ἐμπνευσης γιὰ τοὺς ποιητές μας, ἕνα γεγονὸς φευγαλέο καὶ περαστικὸ καὶ γιὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ λόγο ὅσα κείμενα ποιητικὰ φέρνουν τὴ σφραγίδα τοῦ μεγαλείου της εἶνε μόνο ἀναλαμπὲς καὶ ἐξάρσεις τῆς στιγμῆς.

Ξεχωριστὸ παράδειγμα στὴν πολεμικὴ ποίηση τοῦ Ἀλβανικοῦ ἀγῶνα ἀπτελεῖ τὸ συνθετικὸ ποίημα τοῦ πρωτοπορειακοῦ μας ποιητῆ κ. Ὀδυσσέα Ἐλύτη «Ἆσμα ἡρωϊκὸ καὶ πένθιμο γιὰ τὸ χαμένο ἀνθυπολοχαγὸ τῆς Ἀλβανίας» ποὺ δημοσιεύθηκε τὸ 1945 στὸ περιοδικὸ «Τετράδιο». Πρόκειται γιὰ ἕνα λεβέντικο λυρικὸ τραγούδι δοσμένο ἀπὸ τὸν δημιουργὸ τῶν «Προσανατολισμῶν» μὲ πολλὴ ψυχή, τὸ πιὸ λευκὸ ἴσως καὶ ἀμάραντο κρίνο ποὺ φύτρωσε στοὺς σπαρμένους στὴν Ἠπειρώτικη γῆ τάφους τῶν χαμένων ποιδιῶν μας. Μικρὰ λυρικὰ ποιήματα γιὰ τὸ νόημα τοῦ Ἀλβανικοῦ πολέμου γράφτηκαν ἀπὸ τοὺς Σωτήση Σκίπη, Τέλο Ἄγρα, Γ. Βερίτη, Τάκη Μπαρλᾶ, Στέλιο Σπεράντσα, Σπῦρο Παναγιωτόπουλο, Γ. Ἀθανασιάδη—Νόβα. Τ. Μωραϊτίνη, Ὄμηρο Μπεκέ, Κούλη Ἀλέπη, Δημ. Γιαννουκάκη κ. ἄ. κι' ἀπὸ τοὺς Πατρινοὺς κ. κ. Κώστα Τριανταφύλλου, Τ. Βῶλα καὶ Κ. Ἀνδρικόπουλο. Μὰ τὸ πραγματικό, το μεγάλο ποιητικὸ κείμενο δὲν γράφτηκε ἀκόμα. Ἡ 28 Ὀκτωβρίου γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ποίηση εἶχε τὴν ἴδια τύχη μὲ τὴν ἐθνικὴ περιπέτεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ν. Π.

Η ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Τὰ βιβλία ποὺ γράφονται γιὰ τὸν πόλεμο, εἶναι πολλῶν εἰδῶν καὶ πολλῶν μορφῶν. Γράφονται πολλὲς φορὲς βιαστικά, ἡμερολογιακά, πρόωρα, χωρὶς τὴν ἀναγκαία πίστωση τοῦ χρόνου, γιὰ μιὰ πλατύτερη προοπτικὴ καὶ βαθύτερη ἐξέταση τῶν γεγονότων. Δυὸ μεγάλες κατηγορίες συγγραφέων διακρίνουμε: Τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ τοὺς λογοτέχνες. Οἱ πρῶτοι γράφουν γύρω ἀπὸ τὸν πόλεμο γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὰ ἔργα τους, μιὰ κι' ἔπαιξαν κι' αὐτοὶ κάποιο ρόλο, ἢ γιὰ νὰ ἐξηγήσουν πράξεις καὶ κατορθώματα. Τὰ ἔργα αὐτὰ ἔχουν μορφὴ ἀπομνημονευμάτων καὶ δὲν στέκονται στὴ λογοτεχνία. Τ' ἄλλα βιβλία τοῦ πολέμου τὰ γράφουν οἱ «ἄνθρωποι τῶν Γραμμάτων». Αὐτὰ φέρνουν τὴν σφραγίδα τῆς ἐποχῆς, τῆς οὐσίας τοῦ πολέμου, τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς. Σ' ὅλα τὰ βιβλία ποὺ γράφτηκαν τὴν περίοδο τοῦ μεσοπολέμου, δικά μας καὶ ξένα, «Ζωὴ ἐν Τάφῳ» τοῦ Στρ. Μυριβήλη, «Τὸ Νούμερο 31323» τοῦ Ἡλία Βενέζη, «Ἡ Φωτιὰ» τοῦ Ἀνρὺ Μπαρμπύς, «Οἱ ξύλινοι Σταυροὶ» τοῦ Ρολὰν Ντρζελὲς, «Τὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ» τοῦ Σὲριφ, «Τίποτε ἀπὸ τὸ Δυτικὸ Μέτωπο» τοῦ Ριμάρκ κλπ., βγαίνει ἕνα συμπέρασμα: Ὅτι ὁ πόλεμος δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἀνώτερο, τὸ ἀνθρώπινο. Οἱ συγγραφεῖς αὐτοὶ δέχτηκαν τὸν πόλεμο σὰν ἀναγκαῖο κακό.

Στὰ 40 συνέβηκε κάτι διαφορετικό. Οἱ λογοτέχνες κράταγαν ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ τὸ ντουφέκι κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ μολύβι. Τὸ «παρών» ὑπῆρξε καθολικό. Ὅσοι δὲν πῆγαν στὸ μέτωπο ἀπὸ ἀνημπόρια καὶ γεράματα, ἐπιστράτευσαν τὴν ψυ